

stille, vil i det mindste en Gang hver Dag eller to Gange i Døgnet vise det rette Klokkeslet. Paa lignende Maade vil et Ur, hvis Viser løber løbsk, gentagne Gange i Døgnet vise det rette Klokkeslet. Naar jeg hos denne Modstander har fundet en Sandhed, har jeg ofte faaet det Indtryk, at Viseren er løben løbsk saa længe, indtil den er falden sammen med den Viser, der viste det rette Klokkeslet.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds nævnte Beskatningen i England, men paa en i høj Grad vildledende Maade. Han siger: „I Frihandelen Eldorado, England, er den indirekte Beskatning over 20 pCt. højere end i Danmark.“ Hvad vil det sige, mine Herrer? Det vil sige, at det Beløb af indirekte Skatter, der ydes til *Statskassen*, er ca. 20 pCt. højere, end det tilsvarende Beløb herhjemme, men hele den Beskatning, der hos os og i andre Lande ydes til den toldbeskyttede Industri, er i England fuldstændig afskaffet. I England har man konsekvent gennemført Enkeltbeskatningen af Forbruget til *Statskassen* og afskaffet den protektionistiske Dobbeltbeskatning dels til *Statskassen*, dels til Fabrikkerne. Naar nu det ærede Medlem kommer og siger, at den indirekte Beskatning i England er højere end herhjemme, saa er det ganske vildledende, naar han ikke medtager det afgørende, nemlig, at man i England fuldstændig har afskaffet den dobbelte Beskatning.

Det ærede Medlem nævnedes saa ogsaa Sukkereksportpræmierne. Jeg vil minde om, at de tyske Agrarer, som have været saa ivrige for at indføre disse Sukkereksportpræmier, i den sidste Tid under Rigsdagens Forhandlinger indrømme, at de her have været inde paa en fejl Vej, og at man maa se at komme bort fra dette Eksportpræmiesystem. Man har høstet saadanne Erfaringer desangaaende, at selv de Mænd, der have været Systemets allerbedste Talsmænd, nu ere traadte tilbage derfra. Maa jeg nu blot gøre den almindelige Bemærkning, at hver Gang der er Tale om Ufred eller Hindringer for Samkvæmmet mellem Landene, er det altid Protektionisterne og aldrig Frihandelsmændene, der forvolde disse Hindringer og Ulemper. Det er altid Protektionisterne, som skabe disse Toldmure, Eksportpræmier og Indførselsforbud, som vi fra vor Side stedse have bekæmpet, og hvis det, vi anse for det rette, kunde blive stærkt nok til at vælte de Mure, de Herrer have opstillet, tror jeg ogsaa, vi vilde komme til at leve under lykkeligere og heldigere Forhold.

Jeg skal hermed slutte, og hvis det ærede Medlem fra Fredensborg vil gøre mig den Ære at imødegaa mig, skal det, som sagt, være mig en Fornøjelse at tage Ordet imod ham.

R. Claussen: Det er ganske vist ikke uden stor Betænkelighed, at jeg har kunnet slutte mig til Lovforslaget, som det foreligger, men jeg har indset, at paa denne Tid kunde det ikke nytte noget at stille Ændringsforslag. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at den hele Nedgang ikke kommer det almindelige Forbrug til gode. Der er ganske vist nogen Nedgang, som gavner det almindelige Forbrug, men den er ofte saa lille for de enkelte Positioners Vedkommende, at den kun kommer Mellemhandlerne, Handelsstanden, til gode, og det tror jeg dog ikke var Meningen. Min Mening er, at Landbostanden kun i grumme ringe Grad vil komme til at nyde godt af den Toldlov, her foreligger. Jeg beder om, at man ikke vil misforstaa mig, jeg ønsker ikke Toldbeskyttelse for Landbruget, men jeg ønsker en virkelig følelig Nedgang i Tolden paa de almindelige Forbrugsgenstande. Men det tror jeg ikke vil opnaas ved Forslaget. Jeg vil endda være fornøjet og gaa med dertil, hvis det blot ikke forøgede Udgifterne for Landbostanden, men jeg tror ikke, det vil kunne undgaas. Jeg er saaledes ganske vist gaet med til Indstillingen, men kun under Forudsætning af senere Forhandlinger.

Dog tror jeg ikke, man kan gaa til en saa stor Nedgang, som her er foreslaaet, ca. 5½ Mill. Kr. uden Kompensation, og denne Kompensation tror jeg nærmest vil komme til at gaa ud over Landbostanden. Man har jo navnlig haft Øje for Brændevinsskatten, og den vil i visse Egne af Landet komme til at føles tungt, hvis der skal tages Kompensation paa Brændevinsskatten. Derfor har jeg haft mine Betænkeligheder og vil forbeholde mig min Stilling ved en senere Forhandling om denne Kompensation, der skulde træde i Stedet for den foreslaaede Nedgang. Jeg kan slutte mig til den høje Tobakstold, da det er en Finanstold, men det er kun under visse Betingelser, at jeg kan slutte mig til den høje Vintold, som her er Tale om. Man behøver blot at gaa ned ad Vesterbrogade for at se i Vinduerne Flasker med Vin fra Konserverfabrikkerne, Frugtvinsfabrikken i Faaborg og fra andre Steder. Det ser man næsten i enhver Urtekramhandel, man gaar forbi. Jeg vil ikke være med til at lægge en høj